

[PRZYMILIĆ SIĘ *vb pf*

inf przymilić się. \diamond *fut 2 pl* przymilicie się.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w. s.v. przymilać się, przymilić.

Stać się miłym; gratificari, ad gratiam facere, mereri, promereri Cn [komu czym]: Mążkaraż zwierzchniego nabożeństwa ani lię chłubcie/ bo ná to Bog nie pátrzy/ tym lię mu nie przymilicie. PrzestrObr 28.

W przen: Nie proznuie [miłość] nigdy/ ále zázwdy lię czym chce przymilić temu kogo miłuię. SkarKaz 364b (Linde).

Formacje współrdzenne cf MILIĆ SIĘ.

LW